

i hvilken Afdeling der svares paa Petitionerne — erede Medlemmer kunne selv læstse det, det findes i anden Afdeling Nr. 8. Titra. b. — Tillæbelse til at afhænde det til Grevstaber, Baronier eller Stamhus høvede Bøndergods skal fremdeles kunne ventes efter Omstændighedene allemaadigst bevilget, naar det efter Sagens indre Underfølgelse findes, at saadan Tillæbelse saavel er til Gøds Bønderstands Gavn som efter de Vilkaar, hvorunder Besidderen attraar samlydige stemmer overens med de fremtidige Besidderes Tarv, hvorved dog skedse bliver at sagttage, at der i selve den afhændede Eiendom sikkes Lehnret eller Stamhuset en aarlig Indtægt, ganske eller for en Del af Runt, der ikke er mindre, end de aarlige Afgifter, der hidtil ere blyene svarede. Dette fremhævedes det lærde Medlem, men der ved Højran dog saa staaende, medens der staaer Meve, at der staaer nemlig, og at der derhos indredes en Kjøbesum, der indbefolder tilstrækkeligt Bedelag for den Fordele, hvorpaa Lehnret eller Stamhusbesidderen udenfor de nærværende aarlige Afgifter, kunde gjøre Regning, naar Bøndergødet vedblev at være Gæstegods, hvilken Kjøbesum bliver under Vort Danke Kancellis Kontrol, at sikre paa en aldeles fyldestgjørende og med Forskriftene angaaende Ublaar af andre, under offentlig Varetægt staaende Midler overensstemmende Maade, hvorhos de i Forordningen af 13 de Mart. 1769, § 2. henebente Herlighedsaarligheder kunne spreholdes. Den selvsaa mine Herer, at man aldeles ikke i 1846 har ladet sig note med at fikre sig i gjenem en fast Kornafgift som Bedelag for de stoblikkelige aarlige Afgifter, men at man udtrykkelig bestemte, at der derhos, naar saadant Sælg fandt Sted paa Lehnret indredes en Kjøbesum, som vilde være et tilstrækkeligt Bedelag for den Fordele, hvorpaa Lehnret eller Stamhusbesidderne kunde gjøre Regning udenfor de nuværende aarlige Afgifter, naar Bøndergødet vedblev at være Gæstegods, hvilken Kjøbesum da skulde sikkes som Fideikommiss kapital i stedet de sædvanlige Regler. Der er saaledes en overordentlig stor Forskjel mellem den Maade, hvorpaa det foreslående Forslag er blevet begrundet, og Indholdet af den kongelige Kundgjørelse af 1846. Naar der i Ud-

kastets § 13 er sagt, at der ved Bønderingen skal tages Hensyn til de Forpligtelser, som ere påalagte ved Udkastets § 20, vil det ogsaa ses, at der er en meget væsentlig Forskjel mellem Bestemmelserne i Kundgjørelsen af 1846 og de Bestemmelser, som ere optagne i dette Forslag. — Regjeringens Tilbud er imidlertid som sagt, blevet bragt, og jeg skal derfor ikke komme videre tilbage paa Sagen.

H. G. D. Müller: Jeg tror virkelig ikke, at vor Opfattelse af Kundgjørelsen af 1846 er forskjellig fra dens Hovedindhold, saaledes som den høitærede Minister vilde gjøre det gjældende, thi jeg tillader mig at mene, at der ved Indtægten udover de aarlige Afgifter sigtes til Indfæstningerne, der tilfalde Gødsierne. I denne Indfæstningssum skal der svare en Kjøbesum, og den høitærede Minister vil have bemærket, at vi, følgende Ministrets Andvisning, ikke have forglemt dette, idet vi, som sagt, have foreslaaet, at Gjennemsnitsindtægten for de sidste 10 Aar skal lægges til Grund for Beregning af saadant Indtægts Værdi ved Stedet af det 24dobbelte Beløb for de aarlige Indtægter. Derfor forekommer det mig rigtig nok, at der ingen Forskjel gjør, enten man saaledes som vi taler om de Indtægter, som have en værende Puts, og dermed mener Indfæstningen, eller man udtrykker det som i den kongelige Høvedelse til Stænderne, hvor der sigtes til det Samme. Efter enhver Gjennemlæsning af denne Dns, maaske den Dank ikke nærmest, at der en Indfæstningssummen, hvortil det vedkommende Sted i Høvedelsen sigter, og jeg tillader mig at fastholde, at der, naar den forlanger, at en Del skal sættes fast til en Kanon vedkommende Gæstetendoni for de aarlige Afgifter, og at der dertil skal sættes en Kjøbesum for Indtægter udover de aarlige Afgifter, ikke er den principmæssige Forskjel mellem den kongelige Høvedelse til Stænderne og vort Forslag, som den høitærede Minister vilde gjøre gjældende. Jeg vil tillade mig at spørge, hvor modsat Fald den høitærede Minister mener, at Hensynet til Indfæstningen er gjøret gjældende i denne Kundgjørelse, naar det ikke er til den, at vedkommende Pausus særlig sigter. Naar den